

[Ministeren for skatter og afgifter]

og mere kortfattet, end det er nødvendigt her.

Jeg ved ikke, om det lige præcis er halvdelen – hvis hr. Hjortnæs og de øvrige spørger gerne vil have en debat om, hvorvidt det er 49 pct. eller det er 51 pct. Det, der er tale om, er, at vi har nogle vældig vanskelige problemer, hver eneste gang vi skal lave en skattelovgivning, nemlig hvordan vi får vores hensigter til at spille sammen med den høje marginalbeskatning, og hvordan ligningen virker i forbindelse med periodeafgrænsningen. Marginalbeskatning bliver totalt afskaffet. Periodeafgrænsning bliver et meget nemmere problem. Det siger sig selv, at hvis vi ikke har de problemer, når vi skal formulere vore love, så vil vore lovregler blive færre i antal, og de bliver enklere at forstå.

Så blev jeg spurgt, hvorvidt jeg ville afskaffe det særlige fradrag for jubilæumsgratualer. Jeg ved ikke, hvorfor det spørgsmål kommer her, det har der ikke stået noget om i interviewet, men jeg vil da gerne sige, at det drømmer jeg overhovedet ikke om. Når jeg i denne forbindelse nævner lov om særlig indkomstskat, skyldes det, at hvis vi går over til et proportional-skattesystem på 50 pct., så vil mange af de regler, vi har i dag, og lov om særlig indkomstskat, der jo er artsfremmed i forhold til vores nuværende ligningslov, ikke længere være artsfremmede, men vil kunne passes ind.

Hr. Stavad spurgte, om jeg havde den tanke, at aktieselskabsskatten skulle forhøjes fra 40 til 50 pct. Jeg vil gerne understrege, at den tanke har jeg overhovedet ikke. Det er ikke regeringens politik at forhøje selskabsskatten, hvad hr. Stavad udmærket ved. Jeg nævnte leasinglovgivningen, fordi også den ville overhovedet ikke være nødvendig, hvis vi havde nogle proportional-satser og disse proportional-satser lå på et andet niveau. Vort problem, som vi stod over for, da vi lavede leasingloven, var spændvidden mellem de 73 pct. og en lavere procent. Hvis marginalbeskatningen kommer ned på 50 pct., så er spændvidden ikke så stor, og så vil jeg ikke tro, at mange vil inklade sig på den risikobetonede spekulering, der er tale om.

Jeg vil gerne vende tilbage til de andre spørgsmål, hvis jeg får lejlighed til det, inden min taletid er udløbet.

Maisted (FP):

Ved skatteministeren, hvor mange af landets borgere der har Juristforbundets Skatte-lovsamling stående hjemme i reolen? Finder ministeren ikke, at denne håndbog er et dokument, der viser, at skattelovene er en hå imod den danske befolkning, når bemyndigelseslove, som skattelovene stort set er, har nået et sådant omfang, at ingen kan komme igennem skattejunglen, uden at de har denne håndbog stående i reolen og oven i købet har evner og viden til at pløje en sådan bog igen-nem for at kunne løse deres skatteproblemer? Finder ministeren ikke, at det faktisk er den allervigtigste begrundelse for, at man bør afskaffe et så tåbeligt skattesystem, som vi har i Danmark?

Hjortnæs (S):

Jeg tillod mig at sige, at ministeren havde evner som sproglig illusionist, og det er altså, fordi jeg har den opfattelse, at ministeren i det pågældende interview har anvendt sproget for at skabe den illusion, at det er muligt at fjerne halvdelen af skattelovene.

Ministeren har svært ved at tilbagekalde den udtalelse, og det kan jeg sådan set godt forstå, for det er jo også en ubehagelig proces at skulle æde faldne udtalelser i sig igen, men det bliver ministeren altså nødt til. Halvdelen af skattelovene bliver ikke overflødiggjort af ministeren. Lov om særlig indkomstskat bliver i hvert fald ikke helt overflødiggjort – det sagde ministeren meget klart ved at erkende, at det særlige fradrag skal fastholdes – og skal man imødegå uheldige indkomstfordelingsmæssige forvriddinger, så må et proportionalt statsindkomstskattesystem suppleres med regler, der retter op på skævhederne.

Skal vi derfor ikke, hr. minister, blive enige om, at der har været tale om nogle løse skud fra hoften, og som bekendt rammer de næsten altid forbi?

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Maisted refererede til Juristforbundets Skattelovssamling og det omfang, den har, som jo er blevet demonstreret af et par af de andre spørger. Det er en trøst at vide, at omfanget er bestemt af, at mange ikke-ikraftværende regler står i den lovsamling, og mange gamle regler, som den enkelte skatteyder ikke har brug for i sit daglige virke.